UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Series Actorvm Omnivm In Canonizatione Sancti Thomae a Villanova, Cognomento Eleemosynarij

Romae, 1658

Valentina. B. Thomae de Villanoua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9857

Visual Library

necnon alijs duobus Miraculis inſuper approbatis, nempè conceſſionis lactis, & ſanationis à podagra, Sac. eadem Congregatio cenſuit, poſſe ad ſolemnem Canonizationem quandocumq; tutò deueniri, ſequenti edito decreto.

Valentina.
B. Thomæ de Villanoua.

Diſcuſſa diligenter, & maturè perpenſa, de mandato Sanctiſſ. D. N. in ordine ad Canonizationem cauſa B. Thomæ de Villanoua Ordinis S. Auguſtini Archiepiſcopi Valentini, Congreg. Sac. Rit. pluribus deſuper habitis ſeſſionibus, Illuſtriſſimo Card. Millino referente, cenſuit tutò poſſe Sanctiſſimum Dominum Noſtrum, quandocumquè ſibi libuerit, ad ſolemnem eiuſdem B. Thomæ Canonizationem iuxta S. R. E. Ritum, & Sac. Canonum diſpoſitionem, deuenire, eumque definire Sanctum cum Deo regnantem, atque vniuerſali Eccleſiæ proponere colendum, & venerandum.

Superuenerunt deinde noua Decreta Vrbani Octaui, & ſiluit cauſa eiuſdem Beati vſque ad annum 1649.

Quo anno die 13. Iulij facta fuit omnium præmiſſorum relatio, & die 15. eiuſdem fuit ſignata Commiſſio reaſſumptionis cauſæ in ſtatu, & terminis, in quibus tunc eadem reperiebatur.

Die 24. eiuſdem in Relatorem cauſæ fuit deputatus Cardinalis Cornelius, eique die 21. Auguſti cura demandata eſt, ſumendi probationes ſuper caſu excepto.

Quibus viſis, atque diſcuſſis, die 25. Septembris declaratum fuit, conſtare, B. Thomæ cultum exhibitum fuiſſe, ac exhiberi ex Indultis Pauli Quinti, & Gregorij XV. ideoquè caſum comprehendi in exceptis à Decretis Sanctiſſimæ Inquiſitionis ſuper non cultu editis.

Die 16. Nouembris demandatum eſt examen operum ab eodem Beato editorum Card. Cornelio, adhibitis Patribus Hilarione, & Alciato.

In Congregatione habita die 7. Martij 1650. pronunciatum

fuit,

fuit, nihil in prædictis operibus contra fidem, & bonos mores, nec aliquam doctrinam nouam, & à communi Eccleſiæ ſenſu alienam contineri.

Ob idquè die 6. Februárij 1652. fuerunt decretæ litteræ remiſſoriales ad probandũ, quæ tandem ſuperuenerant, eæq; relaxatæ, ac directæ Archiepiſcopo Valentino, necnon Epiſcopis Segobricẽ, & Derthuſẽ die 2. Maij 1652.

Deinde die 8. Maij 1655. indultum fuit, vt ijdem proceſſus ad Curiam tranſmiſſi aperirentur, qui, ſubrogato eadem die Cardinale Pallotto in locum Card. Cornelij è viuis erepti, diſcuſſi fuere in Congregatione peracta coram Sanctitate Veſtra die 28. Martij præteriti anni 1656. ac declaratum, conſtare de validitate, ac releuantia eorumdem Proceſſuum, præſertim quoad duo miracula, ſcilicet ſanationis deformis herniæ, & præſeruationis puellæ à ſuffocatione ſub aquis.

Ideò tantummodo ſupereſt implendum decretum Sac. Congregationis firmatum die 6. Decembris 1621. præuijs tamen infraſcriptis ſolemnitatibus.

Reiteratis Principum, & Epiſcoporum inſtantijs, quæ ad Vrbem iam ſunt allatæ, & in dies deſideratur acceſſus ad pedes Sanctitatis Veſtræ, vt eidem poſſint humillimè præſentari; fiat in Sacra Congregatione relatio omnium, quæ in hac cauſa acta fuerunt.

In Conſiſtorio Secreto mox eadem Relatio habeatur per Eminentiſſimum Cardinalem Sac. Congreg. Seniorem.

Eademquè in publico Conſiſtorio per Aduocatum Conſiſtorialem repetatur.

Ac tandem indicto, ac celebrato ieiunio, in Semipublico Conſiſtorio audiat Sanctitas Veſtra Cardinalium, & Epiſcoporum ſententias, & ad ſolemnem Canonizationem, Spiritu Sancto afflante, in Catholicæ Eccleſiæ decus, deueniat.

Et quidem præter aliorum inuidiam, quorum cauſæ modò pẽdent in Sacra Congregatione, meritiſſimus omnium, poſt centum, & duos annos ab eius obitu, & in quadrageſimo ab Indulta eidem veneratione, B. Thomas ſpeculum ignitæ charitatis, & præcipuum Epiſcopalis dignitatis ornamentum, non immeritò poſt lapſum triginta ferè annorum, in quo Sedes Apoſtolica San-

ctorum

ctorum albo neminem adſcripſit, ſperatur in ipſum à Sanctitate Veſtra, referendus.

Verùm quia adhuc ferè per annum deſiderandum erit huiuſmodi vniuerſale fidelium ſolamen, licèt hodiè Sanctitas Veſtra dignetur annuere, vt tantæ rei neceſſaria diſponantur; imperare dignetur, quid Beatitudini Veſtræ magis libuerit, dum ipſe ad beatorum pedum oſcula me humillimè abijcio.

Plurimi mox in graui ſilentio elabuntur dies, & interim menſe Decembri 1657. ad Vrbem afferuntur litteræ Natæ Philippi IV. Hiſpaniarum Regis Catholici, Monialis in Regio Monaſterio Matriti, quibus illa ſuo in Romana Curia Agenti nunciabat, ſe à vehementi dolore, ob ſpatulæ humeralis ægritudinem, in extremis poſitam, Thomæ Reliquiarum contactu, prorſus liberam euaſiſſe; cuius rei fides penès ipſam auctricem dimittitur, cum aliundè facti eiuſdem veritas minimè conſtet; tanti autem non immemor beneficij, ſupplici libello Sanctitatem ſuam enixè rogari iubebat, vt quotannis, in ſuo Monaſterio feſtiuitatē B. Præſulis, officio duplici per octiduum celebrari, ſibi, ac Monialibus ex benignitate Apoſtolica indulgeretur. Summus Pontifex libellum huiuſmodi Sanctitati ſuæ porrectum, ad me tranſmitti imperauit, vt petitionis rationem ſuæ Beatitudini oretenus aperirem. Pareo, & Deus, inopinatò prorſus, cor Sanctitatis Suæ inclinauit ad faciendam iuſtitiam cum ſeruo ſuo; itaut, quod ipſe repetitis officijs incaſſum ſuadere conatus fueram, tandem nec interpoſito verbo, Deo tantùm inſpirante, obtinuerim. At non mirum, quòd vox exilis ex imo terræ proſiliens aures obtuderit, & in cor non aſcēderit; donec Omnipotens Dei ſermo à regalibus ſedibus veniens, nec ad aures admotus cor intrinſecùs penetraſſet. Stetit enim ſilens Sanctiſſ. ALEXANDER, multa, & quidem grauiſſima reuoluens animo, ſubindè collachrymans, teneris his verbis affatur. Vt quid officium B. Thomæ Oratricibus tantùm indulgere? dum inſignia eiuſdem Beati merita, pij affectus noſtri in eum, & Diui Auguſtini digniſſimam ſobolem, multò maiora argumenta, pleniſſimò ſibi iure à Nobis exigunt? Petitis, ac votis vltrò ampliora adijciemus; ab vniuerſo enim Chriſtiano Orbe colendum, tam glorioſum Præſulem Sanctorum Catalo-

go,

go, Deo dante, adſcribemus quantocius; iuſſit igitur, vt quæ ad hunc finem, ordine agenda manerent, explerentur, & in Congregatione generali, proximo vere, coram Sanctitate ſua de more habenda, Acta omnia in eadem cauſa per me ſyncera narratione exaranda, Eminentiſſimus Dominus cauſæ Relator, exponeret.

Statim idcircò domum regreſſus, Procuratorem Generalem Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Fratrem Petrum Lanfranconium, necnon Aſſiſtentem Hiſpaniarum Fratrem Andream Aznar Procuratorem cauſæ Canonizationis Beati Thomæ admonui, Sanctiſſimum tandem, Deo inſpirante, ad ſolemnia Canonizationis B. Thomæ, præuijs de more peragendis, celebranda, ſuum animum induxiſſe, innuique, vt ſtatim in Hiſpanias litteras tranſmitterent, inde accepturi Regis, Præſulum, Regnorum, Vniuerſitatum, Procerum, & Accademiarum repetitas obſecrationes, necnon neceſſariam deſuper Regij Procuratoris deputationem ad peragendam Regio nomine inſtantiam die Canonizationis.

Interim proceſſibus in ſpecie tùm ante cùm poſt indultam B. Thomæ venerationem compilatis, per me accuratè perlectis; de ſingulis, in quibus Sac. Congregatio, matura diſcuſſione præhabita, concludentes probationes haberi, declarauerat, integram relationem congeſſi: quò interim Procurator Generalis, & Aſſiſtens Cauſæ Procurator prædicti, ad Sanctiſſimũ detulerunt duas litteras Catholicæ Maieſtatis; necnon alias plurimorum Præſulum, & Vniuerſitatum Regnorũ Hiſpaniæ: acſi Sanctiſſimi mens iam ijs innotuiſſet, ex Hiſpania nouiſſimè ad Vrbem tranſmiſſas; quibus enixè Sanctiſſimus rogabatur, dignaretur tandem ſuo infallibili Oraculo, Thomam inter Sanctos regnantem in Cœlis, Chriſtifidelibus colendum, & imitandum proponere in terris.

Die verò octaua Iunij 1658. In Cõgregatione ordinaria Eminentiſſimis PP. Sac. Rit. Congregationi Præpoſitis nunciaui, mihi præteritis diebus à Sanctiſſimo imperatum fuiſſe, vt geſtorum omnium in cauſa B. Thomæ de Villanoua paginam conſcriberem, proxima hebdomada, coram Sanctitate ſua in Generali Congregatione per Eminentiſſimum cauſæ Relatorem, referendam. Et quamuis olim die ſexta Decembris 1621. decretum emanaſſet à Sac. Congregatione, quòd quandocumquè poſſet ad

eiuſ-

eiuſdem Beati Canonizationem tutò deueniri; tamen Sanctitati ſuæ acceptiſſimum fore, vt rurſus Thomæ præclara geſta nouo examini ſubijcerentur, & ſinguli nedum Cardinales, ſed Conſultores S. Congregationis ſuas ſententias deſuper aperirent.

Verùm quia Eminentiſſimus Pallottus eiuſdem cauſæ Relator procul ab Vrbe erat, eius loco ſubrogatus fuit Eminentiſſimus D. Cardinalis Chiſius.

Hac abſoluta Congregatione, ſtatim compendium actorum omnium in eadem cauſa ad Eminentiſſimos Cardinales, & ad Conſultores Sac. Congreg. tranſmiſi tenoris, vt ſequitur.

Eminentiſsimi, & Reuerendiſsimi Domini.

Frater Thomas de Villanoua Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Archiepiſcopus Valentinus natus eſt in Domo materna oppidi fontis plani Toletanæ Diœceſis anno 1488. ex Alphonſo Thoma Garzia de Villanoua eiuſdem Diœceſis, & Lucia Martinez eximiæ charitatis Coniugibus, & in Catholicæ Religionis cultum mirè propenſis.

Thomas à pueritia ſe futurum virum Religioſiſſimum, & in pauperes mirè liberalem oſtendit: etenim ientacula pueris gymnaſium petentibus dari ſolita, egenis partiebatur, & veſtes, quibus indutus erat, ijs erogabat; Xenodochia dietim viſebat, & parentum imperio obſequentiſſimus, puerilia prorſus abhorrens, vigilijs, alijſquè carnis macerationibus aſſiduè vacabat; In oratione planè indefeſſus extitit, adeoquè modeſtus, & caſtus, vt nunquam oculos à terra eleuare conſueuerit, & Virgo communi iudicio putaretur.

Anno ætatis 22. ad Vniuerſitatē Complutenſem perrexit, & in Collegio Sancti Ildephonſi quinquennio, ad omnium liberalium Artium, ac præſertim Sacræ Theologiæ ſtudia incumbens, nunquam ab orationibus, ieiunijs, & flagellis abſtinuit; ſubindè, defuncto Patre, quæcumquè haberet, in pauperes erogare decreuit, & integro patrimonio Virginibus pauperibus fœminis alendis, addicto, annum agens 27. ſalutis 1516. in Conuentu Sal-

man-